

Henfende ad Rettens Vet, selv om det var forbudt at betegne hollandsk Margarine som „danish mixture“, end vi kunne komme nu, thi nu kunne vore Agenter med den engelske Statistikk over Indførselen af Margarine i den ene Haand og den danske Statistikk over Udførselen af Margarine i den anden Haand og med Bemærkning om, at dansk Margarine er næsten hvid, i alt Fald i Farven afvigende fra Smør, godtgjøre, at den Margarine, som i England udgives for „danish mixture“, ikke er dansk Margarine. Et Udførselsforbud kan saaledes under ingen Omstændighed gjøre det muligt at ramme den nævnte Fremgangsmaade haardere ad Rettens Vet end vi kunne, som Forholdene nu ere. Saa er der Reklamens Vet. Ja, naar man her havde forbudt Udførsel af Margarine, skulde vore Agenter vel saa skrive Artikler i engelske Blade, saa længe de kunne faae saadanne Artikler optagne der, — det vilde vel ikke vare længe —, om, at nu var Udførsel af Margarine forbudt i Danmark, og saa kunde det ikke være „danish mixture“, og naar de ikke længere kunde faae saadanne Artikler optagne, skulde de vel bekjendtgjøre det i engelske Blade; men akkurat det Samme kunne de jo ogsaa gjøre nu, støttet paa Statistikken over Englands Indførsel af Margarine og over Danmarks Udførsel af Margarine og med Oplysning om, at dansk Margarine er omtrent hvid, og ad denne Vet kunne de altsaa ogsaa komme lige saa langt nu som naar vi fik Udførselsforbud. Forøvrigt skal jeg sige, at jeg tvivler meget om, at Englænderne tro, at alt det virkelig er dansk Margarine, alt det, man udgiver derfor, lige saa lidt som vi tro, at en Hat er lavet i Paris, fordi der sidder en Seddel i den, hvorpaa der staar Ordet „Paris“. Der er ogsaa den Omstændighed, at selv om man ved at forhindre Udførsel af Margarine kunde naae lidt længere frem overfor den omtalte Fremgangsmaade, hvad jeg benægter, vi kunne, ville vi ikke naae Noget derved alligevel, i alt Fald ikke noget Væsentligt; thi vi vilde ikke naae Andet, end at vi maaske vilde tvinge dem til at forandre lidt paa Navnet og kalde det Margarine med dansk Smør i, og saa vare vi lige nær. Det kunde vi jo ikke afværge, uden at vi ogsaa forbød Udførsel af Natursmør, og det turde dog vel være at gaa temmelig vidt for at værne vort Smør-Nemmee. Nei, de Grunde, man har anført for at gaa til et Udførselsforbud, ere efter min Mening — jeg kan ikke se Andet — aldeles intetfjendende; de ere ikke blot ikke tilstrækkelige, men de ere i Virkeligheden slet ikke Grunde derfor, og særlig maa jeg da sige, at den Mening eller Paastand, at det

umiddelbart skulde kunne styrke Tilliden til det danske Smørs Egthed, dersom vi forhindre Udførsel af Margarine, forekommer mig aldeles bevhøderligt. Lad os tænke os, hvad et lignende Argument i et lignende Tilfælde kunde udrette overfor os Danske. I Frankrig har man jo en stor Vinavl, og der laves vist ogsaa en Mængde Kunstvin, som man vel kan kalde det. Dersom man nu i Frankrig først under strenge Straffebestemmelser for Overtrædelser forbød at forfalste ægte Vin, dernæst forbød at udføre forfalsket Vin som ægte Vin, endelig paabød, at Kunstvinen skulde komme i kuglerunde Flaster mærkede med Ordet „Kunstvin“, endvidere paabød, at Kunstvinens Farve skulde være forskjellig fra ægte Vins, og endelig vedtog Kontrolbestemmelser, som gave tilstrækkelig Garanti for, at disse Bestemmelser bleve overholdte, og man saa vilde reklamere for sin ægte Vin i Danmark ved som Slutsten paa disse mange Bestemmelser at tilføie, at det ogsaa skulde være forbudt at udføre denne kuglerunde Kunstvin fra Frankrig, saa antager jeg dog, at et saadant Udførselsforbud ikke just vilde gjøre noget stort Indtryk her i Danmark i Retning af at styrke Tilliden til den franske Vins Egthed. Og vilde Franskmandene reklamere her i Danmark for deres ægte Vin med et saadant Udførselsforbud mod Kunstvinen, saa vilde vi vist trække lidt paa Smilebaandet deraf; der var rimeligvis ikke en eneste Mand i Danmark, der vilde tage det for gode Varer, at det skulde kunne styrke Tilliden til eller Garantien for den franske Vins Egthed. Men lige saa umuligt er det, at et Forbud mod Udførsel af Margarine herfra som Margarine skulde kunne styrke Tilliden til det danske Smørs Egthed, og ganske vist sidde vi her i Landet inde med en høi Oplysning for ikke at sige den højeste; men jeg tror dog ikke, vi staa saa langt over Englænderne i Intelligents og Udvikling, saa den Reklame, der er fuldstændig virkningsløs her, derovre skulde kunne øve Spor af Indflydelse. Det tror jeg i alt Fald ikke, skjøndt jeg ikke tør rose mig af Forstehaands Kjendskab til Englændernes Intelligents og Udvikling. Jeg tror ikke engang, hvis vi gif til Grønlanderne med den Reklame, at vi bleve meget rige derved. Saa siger man: ja, men det kan jo ikke staa at forhindre Udførsel, hvorfor saa ikke gjøre det? der er jo en hel Del Menneſker i Landet, som man kan foruøste med det. Ja, at det ikke kan staa i Diebliffet, det vil jeg indrømme, men at det ikke kan staa i Fremtiden, det er meget usikkert; og naar man giver Love, skal man dog, for at bruge et klassisk Udtryk, „se lidt